

Η εορτής της Αποτομής της Κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου στην Ορεστιάδα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Για μια ακόμη φορά μέσα στη ροή του λειτουργικού χρόνου η Εκκλησία στα τέλη του μηνός Αυγούστου τιμά την μνήμη του Προφήτου Ιωάννου του Βαπτιστού επι τη αποτομή της Τιμίας κεφαλής Του και προβάλλει το αγωνιστικό φρόνημά Του για να το μιμηθούμε. Τιμά την Φωνή του Λόγου, τον Λύχνο του Ηλίου, τον Πρόδρομο του Σωτήρος.

Με την ευκαιρία αυτή ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός** αφ' εσπέρας επισκέφθηκε το Νέο Χειμώνιο Ορεστιάδος, ο Ενοριακός Ναός του οποίου τιμάται επ' ονόματι του Προφήτου, όπου χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού, μίλησε και ευλόγησε τους άρτους.

«Ὁ ἅγιος Ἰωάννης εἶναι ἐκεῖνος πὺν στέκεται στὸ ὄριο μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου, μεταξὺ τῆς σκιᾶς καὶ τῆς ἐκπλήρωσης, μεταξὺ τοῦ πόθου καὶ τῆς φανέρωσης. Εἶναι ὁ ἐρημίτης πὺν ἔκανε τὴν ἔρημο ναό, ὁ σιωπηλὸς πὺν ἔγινε ἡ ἰσχυρότερη φωνή, ὁ ἀσκητὴς πὺν δὲν κράτησε τίποτε γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ μετέβαλε ὁλόκληρη τὴ ζωὴ του σὲ ὑπόδειξη πρὸς τὸν Χριστό: «Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ...» σημείωσε, μεταξύ ἄλλων, κατὰ τὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος καὶ ευχήθηκε: «Ὁ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος δὲν ζήτησε τίποτε γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ παραδόθηκε ὁλόκληρος στὸν Χριστό, νὰ μᾶς διδάξει καὶ ἐμᾶς νὰ ζοῦμε ὄχι γιὰ τὴ δική μας δόξα, ἀλλὰ γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ· ὄχι γιὰ διχόνοιες, ἀλλὰ γιὰ εἰρήνη· ὄχι γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, νὰ παραμένουμε σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι στὶς ἀλήθειες τῆς Πίστης μας».

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στον ωσαύτως πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Χανδρά Ορεστιάδος, όπου αφορμώμενος από την ευαγγελική περικοπή τόνισε· «Καθώς τιμούμε τόν Τίμιο Πρόδρομο επί τῇ ἀποτομῇ τῆς τιμίας κεφαλῆς του, ἅς συνειδητοποιήσουμε πόσο ἐπικίνδυνο καί πόσο ὀλέθριο πάθος εἶναι ὁ ἐγωισμός, ἀπό τόν ὁποῖο ἐκινήθη ἡ Ἡρωδιάς καί ἡ κόρη της Σαλώμη...

»Μπορεῖ βεβαίως ὁ δικός μας ἐγωισμός νά μήν φθάνει στό ση-μεῖο πού ἔφθασε αὐτός τῆς Ἡρω-διάδος, δηλαδή στόν φόνο καί στόν ἀποκεφαλισμό τοῦ Τι-μίου Προδρόμου, ἀλλά φθάνει σέ ση-μεῖο νά πληγώνει καί νά πι-κραί-νει ἀν-θρώπους καί νά δηλητη-ρι-άζει τήν ψυχή μας, ἀπο-μακρύ-νοντάς την ἀπό τόν Θεό καί ὀδη-γώντας την στήν κατα-στροφή καί τήν ἀπώλεια. Διότι ὅποιος ἔχει ἐγωισμό καί δέν προσπαθεῖ νά τόν ξεριζώσει ἀπό τήν ψυχή του, αὐ-τός δέν ἔχει “φόβο Θεοῦ” καί κατά συνέπεια δέν μπο-ρεῖ νά καλλιεργήσει καί νά ἀπο-κτήσει καμία ἀρετή. Γι’ αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας συ-νιστᾷ ὡς βάση καί θεμέλιο κάθε ἀρετῆς τήν ταπεινοφροσύνη καί τήν μετάνοια. Αὐτές εἶναι τό εὐφορο ἔδαφος γιά κάθε ἀρετή. Αὐτές εἶναι ἡ στέρεη πέτρα γιά κάθε πνευματική οἰκοδομή, για-τί ὁ ταπεινός ἄνθρωπος ἔχει τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιβλέπει πάντοτε «ἐπί τόν ταπεινόν καί ἡσύχιον καί τρέμοντα τούς λό-γους» του...

»Αὐτή τήν ταπείνωση μᾶς δι-δάσκει μέ τό παράδειγμά του καί ὁ τιμώμενος Τίμιος Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος παρότι ἦταν «ὁ μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν», σύμφωνα μέ ὅσα εἶπε ὁ Χριστός, παρότι ἦ-ταν ὁ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, ὁμολογοῦσε ὅτι ὄχι μόνο δέν εἶναι ἄξιος νά τόν βαπτίσει ἀλλά οὔτε καί νά λύσει «τόν ἱμάντα τῶν ὑπο---δημάτων» Του. Αὐτήν τήν ταπείνωση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἄς ἀγω-νισθοῦμε νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς μέ τίς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις, ἀπο-φεύγοντας τίς ὀλέθριες συνέπειες τοῦ ἐγωισμοῦ τῆς Ἡρωδιάδος, ἔχοντας ὡς ἀσφαλῆ ὁδηγό μας τήν μετάνοια, προ--κειμένου νά ἔχουμε τήν χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί νά ἀξιωθοῦμε διά πρεσβειῶν καί τοῦ τιμωμένου ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προ-δρόμου καί Βαπτιστοῦ, νά προαγόμεθα στήν ἐν Χριστῷ ζωή, θεμέλιο τῆς ὁποίας εἶ-ναι, ἡ ταπείνωση καί ἡ μετάνοια».

[ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ](#)